

KNIHÁ, KTEROU SE NEW YORK TIMES NEODVÁŽILY DÁT NA ŽEBŘÍČEK BESTSELLERŮ

ŠTĚPÁN KUČERA

JIDÁŠ BYL UFON

NAKLADATELSTVÍ V LETU

POZOR, JIDÁŠ NEBYL MUFLON!

TAKHLE BY PSAL DAN BROWN, KDYBY UMĚL LÍP ČESKY A NEBYL TO DAN BROWN

V. Letu

Štěpán Kučera

Jidáš byl ufon

**V letu, Praha 2013
První vydání**

Obsah

I.	6
II.	13
III.	20
IV.	26
V.	33
VI.	37
VII.	41
VIII.	45
IX.	48
X.	52
XI.	56
XII.	60
XIII.	63
XIV.	68
XV.	73

ISBN 978-80-87791-22-6 (PDF)

ISBN 978-80-87791-23-3 (ePub)

ISBN 978-80-87791-24-0 (mobi)

Štěpán Kučera, 2013

Štefan Švec, 2013

„Záhady nás zajímají všechny. Aspoň doufám.“
Dan Brown v pořadu BBC, 7. dubna 2006

I.

„Zítřek, tedy dvacátý první prosinec 2012, je z astrologického hlediska jedno z nejvýznamnějších dat vůbec,“ říkala právě docentka Ipek Sakarya z institutu kosmických věd Istanbulské univerzity a hlas se jí neznatelně třásl vzrušením. „Zítra za rozednění se Slunce po 26 000 let ocitne v konjunkci průsečnice Mléčné dráhy a roviny ekliptiky.“

Robert Langdon se nenápadně podíval na svoje hodinky s Mickey Mousem. Ne že by konference v historickém sále Istanbulské univerzity nebyla zajímavá, ale Roberta čekala ještě autogramiáda jeho nové knihy a před odletem domů chtěl stihnout návštěvu chrámu Hagia Sofia, jedné z nejvýznamnějších staveb světa, která je zároveň, ostatně jako každý velký chrám, hotovým bludištěm symbolů.

Svůj příspěvek na konferenci měl Robert už za sebou. Téma všech příspěvků mělo spojovat magické datum 21. 12. 2012, které bylo podle mayského kalendáře datem konečné apokalypsy. Robert pro tuto příležitost upravil svoji přednášku o symbolech spojovaných se zánikem civilizací, kterou dobře znali jeho harvardští studenti z hodin symbologie.

„Například hákový kříž používaný nacisty,“ vyprávěl Robert svým mladým posluchačům na Harvardu, „obecně chápeme jako symbol smrti a zkázy. Ale co kdybych vám řekl, že hákový kříž je

zároveň symbol štěstí a zdobívá i průčelí křesťanských kostelů?“

„To není možné!“ vyrazili ze sebe studenti. „Něco takového si nedovedeme ani představit!“

„A přesto je tomu tak,“ usmál se Robert, když mírným, ale autoritativním gestem zklidnil vzrušený šum v posluchárně. „Hákový kříž, neboli svastika, se vyskytuje v mnoha kulturách po celém světě. V hinduismu je považován za svatý symbol a bývá umístován na chrámy, oltáře nebo šperky... V buddhismu představuje svastika dharmu, tedy univerzální harmonii a rovnováhu protikladů.“

„Ano, ale mluvil jste o křesťanských kostelech!“ osmělil se jeden ze studentů. „Dokážu si představit, že hákový kříž používají buddhisti někde za polárním kruhem, ale nechápu, jak by člověk věřící v Ježíše mohl...“

„Hákový kříž se okrajově vyskytuje i v křesťanství,“ vysvětloval trpělivě Robert. „Symbolizuje Kristovo vítězství nad smrtí a je použit na některých románských a raně gotických kostelech. Svastika má v křesťanství podobný význam jako spirála. Odkazuje k věčnému koloběhu života a smrti, k přesahům naší pozemské existence. Svastika je v naší kultuře po porážce nacismu tabuizována, ale spirálu můžete vidět třeba každý den. Řekne mi někdo příklad?“